

[Birgith Mogensen]

nogle artikler i den lokale presse desangående, og jeg er i dag vidende om, at varme-hjælpsøgningerne væltede ind på nogle af de større kommuners kontorer.

Det er da rigtigt, at den lokale presse overalt i Danmark bringer uddrag fra de åbne byrådsmøder. Mange borgmestre, by- og amtsrådsmedlemmer er da også villige til at svare på spørgsmål, men mange ting og sager kommer ikke ud til den såkaldt almindelige befolkning, og denne mangel på lokal oplysning rammer helt sikkert de ældre generationer allermost.

Derfor bør enhver kommune og alle Danmarks 14 amter have en slags talsmand, der formidler lokale meddelelser igennem pressen til borgerne – ja, forklarer og definerer love, regler osv.

I den nordjyske lokalpresse har jeg det sidste par måneder bemærket, at et antal kommuner har gjort deres borgere opmærksom på varmetilskud etc. Der er ingen tvivl om, at kommunekontorerne vil få langt færre henvendelser, hvis kommunerne jævnlig igennem pressen og/eller på anden måde henvender sig til borgerne, og i den forbindelse tænker jeg især på de ældre. At alle ældre f.eks. hver anden måned modtog en »pensionist-nytfolder« fra deres kommunkontor, ville være helt i top.

En anden mærkesag, der bestemt også har noget med ældrepolitik at gøre, er følgende: som bekendt er det alt for almindeligt i dette land, at ældre, færdigbehandlede mennesker bliver liggende på amtshospitalerne, længe efter at lægen har meldt dem klar til udskrivning. Årsagen til denne triste og umenneskelige kendsgerning er, at den kommune, hvor disse ældre mennesker kommer fra, ikke har bo- eller plejeplads til dem. Plejehjemmene er fuldt belagt, beskyttede og andre ældreboliger er der mangel på, og mange ældre, som har eget hjem, kan ikke få den nødvendige hjemmehjælp eller/og sygepleje. Alene i Nordjyllands Amt optager ca. 200 færdigbehandlede ældre mennesker hospitalssenge, som i stedet burde benyttes til nedbringning af den 7.000 personers lange venteliste.

Det er en paradoksal situation. Kun 5 ud af amtets 27 kommuner kan omgående modtage en amtshospitalsfærdigbehandlet borger. For hurtigst muligt at råde bod på omtalte kommunale forsømmelser har jeg for længst opfordret til, at de kommuner, der ikke har

plads til deres ældre borgere, må betale amts-hospitalets dagspris for at beholde dem på hospitalerne. En sådan foranstaltning vil skærpe kommunernes interesse for hurtigst muligt at etablere bo- eller plejeplads til deres ældre færdigbehandlede borgere. Det kræver ombygning og nybebyggelse, og derfor afventer jeg med spænding boligministerens snarlige udspil vedrørende ældrepolitikken på dette område, som jo er en meget væsentlig del af ældrepolitikken som helhed.

Endnu en gang tak til socialministeren for redegørelsen, der, hvis den følges af et flertal i Folketinget, vil skabe mere humane og retfærdige forhold for vore ældre medborgere.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er jo ikke første gang i denne samling, vi berører emnet ældre medborgere.

Socialministerens redegørelse er da også et nydeligt bidrag til denne debat, som for Fremskridtspartiets skyld godt kunne tages op endnu et par gange i den kommende samling.

Debatten om delpensionen og førtidspensionsreformen betragter Fremskridtspartiet dog ikke som et positivt indslag. Som bekendt mener vi, at det er den forkerte vej at gå at nedsætte pensionsalderen.

Ministeren konstaterer jo selv i sin redegørelse, at der bliver flere og flere gamle, og det inkluderer vel også de deltidspensionister, som ministeren har fået ind i det offentlige sociale udbetalingskasser på bekostning af en ordentlig pension til de virkelige pensionister.

Det moderne ord samspil, som ministeren bruger flittigt i sin redegørelse, er et lidt forslidt ord. Sagen i en nøddeskal er jo, at man har lavet nogle regler om, at man ikke vil have pensionister, der selv ønsker at tjene noget ekstra ud over den offentlige almisse. Det har man hidtil straffet.

Nu er det blot sådan, at fordi man bliver ældre, behøver man jo hverken at blive ude af stand til at tænke selv eller at yde en eller anden indsats.

Måske kunne den haveinteresserede fortsætte med at ordne have, ikke nødvendigvis hos sig selv, men f.eks. hos naboen mod sort betaling. Pensionisten, der før var murer, har ikke glemt sit fag og gør måske nu gavn, når der skal laves småreparationer rundt om-